

[Dræbte]

ger på, hvordan man slipper uden om at gøre dette arbejde nu, som er fremkommet her i debatten i dag. Vi ser ikke nogen grund til at tilstræbe en sådan løsning. Vi synes, at det er fornuftigt at behandle det hele samlet, hurtigt, men her og nu.

Boligministeren (Erling Olsen):

Om lovforslag nr. L 75 om sanering kun dette, at i en række situationer, hvor regeringen har ment, at en lovgivning hastede, har folketingets partier været meget imødekomende med henblik på at behandle det hurtigt. Heraf følger, at når folketingets partier mener, at noget haster, må regeringen være lige så hurtig.

Vedrørende det andet problem, hovedproblemet, byfornyelseslovgivningen, mener jeg, at selv om regeringen absolut tilstræber et lovforslag, der kan stadfæstes, så er der reelt en række problemer, vi bliver nødt til at diskutere. Bl.a. må vi under alle omstændigheder tage de problemer, hr. Kalnæs nævnte, op. Det kunne være en god idé at drøfte med folketingets boligudvalg, om ikke vi burde tage en dag ud af kalenderen og prøve på at få en redegørelse for de betænkninger, der er lavet om ejerboligproblem, erhvervsproblem, byrdefordeling osv., drøfte dem i folketingets boligudvalg og se, hvad vi kan enes om. Alle de problemer, der har været nævnt i de mange udmærkede, saglige indlæg, der har været i dag, trænger faktisk til en afklaring. Jeg tror ikke, at vi skal holde os tilbage fra at gå i gang med det så hurtigt som muligt.

Keld Albrechtsen (VS):

Jeg vil blot lige sige vedrørende lovforslag nr. L 75 – jeg nåede det ikke i første runde – at VS er positivt indstillet over for at hjælpe de mennesker, der er kommet ud i problemer på grund af kondemneringer. Vi synes nok, at der er nogle problemer med den helt rigtige erstatningsfastsættelse, og dem vil vi gerne være med til at drøfte i boligudvalget.

Derudover vil jeg gerne stille spørgsmål til boligministeren med hensyn til den fremgangsmåde, jeg pegede på i mit første indlæg. Den går ud på, at man først vedtager uændret det byfornyelseslovforslag, der nu er lagt på bordet, for derved at sikre, at det i hvert fald ikke bliver bremset, at det ikke bliver udsat for pression fra højrefløjens side.

Det sagde jeg at VS gerne vil være med til at sikre, hvis man samtidig følger den fremgangsmåde, at vi i anden runde får gennemført de ændringer, som er nødvendige. Der kan der så komme det problem ind, at nogle af disse nødvendige ændringer kan blive ramt af bestemmelsen om 60 underskrifter, fordi de måske vil dreje sig om noget, der indeholder ekspropriation. Det er den fremgangsmåde, der må følges, og så må man tage med, at nogle af de forslag om ændring af byfornyelsesloven, som kommer i anden runde, kan risikere at skulle afvente et valg.

Jeg vil gerne bede boligministeren om at tage stilling til den mulighed, der her er fremlagt – jeg tror også, det var det, der lå i det, hr. Kalnæs nævnte om, at det var den rigtige fremgangsmåde – i stedet for den fremgangsmåde, som er blevet skitseret, nemlig at man nu skulle begynde at forhandle om ændringer inden for rammerne af det uændrede forslag, der er lagt frem. Det vil kunne give en meget uheldig åbning over for alle de tænkelige pressionsforsøg, som vil blive foretaget fra borgerlig side, hvilket vil betyde en videreførelse af alle de ting, der blev presset på med fra borgerlig side i sidste runde, da byfornyelseslovforslaget var til behandling, og som medførte, at regeringen på forskellige punkter gav indrømmelser, som var meget uheldige, og som burde være undgået. Det er altså det, man risikerer ved at gå ind på den fremgangsmåde, der er skitseret, nemlig at tage en sådan samlet forhandling, eventuelt i samarbejde med de borgerlige partier, på nuværende tidspunkt.

Jeg vil i hvert fald gerne bede boligministeren bekræfte, at den fremgangsmåde, jeg her har foreslået, og som jeg også tror var det, hr. Kalnæs gik ind for, er en mulig fremgangsmåde og også en ønskelig og den bedste fremgangsmåde.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg har to bevæggrunde til at følge en anden fremgangsmåde end den, der ønskes af VS.

Den ene er rent temperamentsmæssig. Jeg tror faktisk på samarbejdet her i folketinget og mener, at vi skal lægge op til samarbejde og ikke konfrontation.

Den anden er realpolitisk. Selv om jeg ville gøre, som det nu blev sagt fra hr. Keld